

et ज्ञात usu ita distingui videntur, ut illud passivam, hoc, ubi non ad जन cl. 4. pertinet, activam significationem habeat, sicut शक्-posses format शक्ति cum sensu pass. et शक्त potens, capax; e.c. MAH. 1.3036.: भार्यायाञ् जनितम् पुत्रम् आदर्शेषु इव चा "ननम्। ब्रह्मदेते जनिता प्रेक्ष्य स्वर्गम् प्राप्ये 'व पुण्यकृतः प्रजाता quae peperit. MAH. 1.3046. (Gr. GEN, γένεσθαι; lat. GEN, gigno, genui, (g)nascor, gnatus; hib. genim «I beget, generate»; lith. gėmù nascor, gaminu gigno, gim-minė genus, cujus suffixum convenit c. scr. मान, gr. μένος; gen-tis cognatus; goth. KIN germinare, keina, kain, kinum; kuni, Th. kunja, genus; nostrum keime, Kin-d i. e. genitus; v. जन, जनी.)

c. अधि id. RAGH. 18.23.: ईश्वरेण तेन क्षितेर विश्वसहे 'धिजज्ञे.

c. प्र parere. प्रजाता quae peperit. MAH. 1.3046.: प्रजाता 'हम्... इमं कुमारम्.

2. जन 4. A. ज्ञाये (v. gr. 332.) 1) nasci. HIT. 4.19.: मृते को वा न जायते; c. loc. matris et ablat. patris: MAN. 10.64.: शूद्रायाम् ब्राह्मणाञ् जातः; MAH. 1.371.: शकुन्तलायान् दुष्मन्ताद् भरतश्चा 'पि जज्ञिवान्. 2) oriri. RAM. I.35.15.: सप्त स्रोतांसि जज्ञिरे; 48.5.: यष्टुमतिर अजायत; III.55.19.: शब्दो जायते तुमुलः. 3) fieri. NALOD. 1.42.: आयतया वीक्ष्य दृशा तं स्मरातुरा 'जयत; MAH. 1.6625.: बुधान्तां जज्ञिरे जनाः - Caus. जनयामि, Praet. mltf. अजीजनम् (gr. 526.) facere ut aliquis nascatur, oriatur, gignere, procreare, parere, c. loc. feminae ex qua aliquis liberum gignit. N.5. 47.: जनयामासच नलो दमयन्त्याम्... इन्द्रसेनं स तच्चा 'पि इन्द्रसेनाच्च कन्यकाम्; A.6.13.: स तु शब्दः... प्रतिशब्दम् अजीजनत्; R. I. 15.83.: कौशल्या 'जनयद् रामम्.

c. अनु postea nasci. MAN. 9.134.: यदि पुत्रो अनुजायते.

c. अभि nasci, oriri. BH. 2.62.: कामात् क्रोधो अभिजायते; 16.5.: सम्पदन् दैवीम् अभिजातो ऽसि ad divinam sortem natus es.

c. उप id. HIT. 8.3.: अस्मिन् न निर्गणङ् गोत्रे अप-

त्यम् उपजायते; BH. 2.62.: सङ्गस्तेषु 'पजायते propensio erga eas (res sensuales) oritur; 14.2.: सर्गे ऽपि नो 'पजायन्ते.

c. प्र id. MAH. 1.4660.: इह तस्मात् प्रजाहेतोः प्रजायन्ते नरोत्तमाः. De प्रजाता quae peperit v. जन cl. 3.

c. वि active parere. R. Schl. I. 27.8.: यक्षी पुत्रम् व्यजायत.

c. सम् 1) nasci. R. I. 57.20.: तस्माद् मरीचिः सञ्जज्ञे; 40.49.: अष्टौ सञ्जज्ञिरे पुत्राः. 2) oriri. H. 1.14.: पाण्डुपुत्राणाम् मूर्धे 'व समजायत; SA. 5.2.

जन m. (r. जन s. अ) 1) vir, homo, persona, praesertim in plur. DR. 3.5. BR. 2.12. N. 13.35.49.14.14. — Sing. praecedente pronomine demonstrativo interdum pronominis 1^{mae} personae utriusque generis loco fungitur; e.c. UR. 24.6.: तस्मिन् जने mihi (regi); 28.2.infr.: पर्वशो ऽयञ् जनः ego (Urvasia); 49.: अयञ् जनः ego (rex); RAGH. 8.80. 2) Collect. homines, die Leute. N. 10.10.13.50.; SA. 7.5.; in fine comp. turba. N. 17.24.: बन्धुजनः; RAGH. 14.13.60.: श्वश्रुजन. (Hib. duine «man either male or female»; gr. ὄμιλος; vocis जन fortasse Fem. जना mulier exstitit, cui responderet goth. qvinô, Th. qvinôn, mulier, adjecto n, v. gr. comp. 142.; slav. JEHA schenà.)

जनक (r. जन s. अक) Adj. generans. Lass. 83.14. Subst. m. 1) genitor, pater. 2) n. pr. regis Mithilae. RAGH. 11.38. (Nostrum König, germ. vet. cuning, chuning rex; v. जनी mulier, angl. queen; fortasse vocis जनक exstitit Fem. जनका vel जनकी, cum quo conveniret gr. ΓΥ-NAIK quod e ΓΥNAKI, regresso i finali in antecedentem syllabam, explicaverim; lith. z'mogùs homo e z'amo-gus correptum esse videtur, mutato radices n in m, sicut in gamù; v. जन.)

जननी f. (r. जन s. अन in fem.) genitrix. IN. 5.40. (Lith. z'monà mulier, quod e z'amonà correptum esse puto, nititur formà जनना, v. जन et जम्.)

जनपद n. (e जन et पद n. locus) regio, terra, rus. N. 12.132.26.33.